

14 Οκτωβρίου, 1992

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΤΩΝΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 417/89, 418/89 & 424/89).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Πρόσθετο
Προσόν — Μη δέουσα έρευνα αναφορικά με την κατοχή από το
ενδιαφερόμενο μέρος του πρόσθετου προσόντος — Μη εύλογα
επιτρεπτό το εύρημα της Ε.Δ.Υ που την επηρέασε στην απόφασή
της — 'Ακυρη απόφαση.

5

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Εμπιστευτικές Εκθέσεις — Σκοπό έχουν την
εκτίμηση και στάθμιση της αξίας των υπαλλήλων για την
προσωπική μελλοντική τους ανέλιξη — Εσφαλμένη αιτιολογία
πως λόγω ψηλότερων καθηκόντων η χαμηλότερη βαθμολογία
υπαλλήλου θα έπρεπε να προσεγγιστεί με ιδιαίτερη προσοχή ώστε
να μην γίνει απόλυτη σύγκριση με τις βαθμολογίες των άλλων
υποψηφίων — Η πείρα από εκτέλεση συγκεκριμένων καθηκόντων
ανάγεται στον παράγοντα των προσόντων.

10

15

Και οι τρεις αιτητές στις παρούσες προσφυγές προσέβαλαν την
απόφαση της Ε.Δ.Υ να προάγει στη θέση Διευθυντή Γενικού
Χημείου το ενδιαφερόμενο μέρος Κωνσταντία Ακκελίδου, αντί
τους ιδίους.

20

Προς υποστήριξη της προσφυγής τους ισχυρίστηκαν πως η
Ε.Δ.Υ παρέλειψε να προβεί στη δέουσα έρευνα για να διαπιστώσει
κατά πόσο το ενδιαφερόμενο μέρος κατείχε το προσόν
πλεονέκτημα που ήταν "μεταπτυχιακό προσόν στη χημεία".

Περαιτέρω η Ε.Δ.Υ στο πρακτικό της επίδικης απόφασης αιτιολογεί την κάμψη στη βαθμολογία του ενδιαφερόμενου μέρους για τα έτη 1984 και 1985 ως αποτέλεσμα της ανάληψης από αυτήν καθηκόντων σε υψηλότερη θέση. Τέλος η Ε.Δ.Υ αναφέρει στο

5

πρακτικό της απόφασης πως οι εμπιστευτικές εκθέσεις του ενδιαφερόμενου μέρους έπρεπε να προσεγγιστούν "με ιδιαίτερη προσοχή", με αποφυγή απόλυτων συγκρίσεων γιατί το ενδιαφερόμενο μέρος υπηρετούσε σε υψηλότερη θέση.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

(1) Η Ε.Δ.Υ δε διεξήγαγε οποιαδήποτε έρευνα με σκοπό να διευκρινιστεί κατά πόσο το Πανεπιστήμιο θα εξέδιδε στην κα Ακκελίδου δίπλωμα Bachelor of Science in Chemistry αν, μετά τα τρία πρώτα χρόνια των σπουδών της, επέλεγε να μην προχωρήσει στα επόμενα δυο χρόνια σπουδών για την απόκτηση του τίτλου Master of Science in Chemistry που κατέχει σήμερα. Στην παράλειψη αυτή της Ε.Δ.Υ, που έχει ως επακόλουθο να παραμείνει, πράγματι, αδιευκρίνιστο και ασαφές το ποιοτικό περιεχόμενο του Πανεπιστημιακού διπλώματος της κας Ακκελίδου, μέχρι σήμερα, επικεντρώνεται το επιχείρημα των Αιτητών ότι η έρευνα που διεξήγαγε η Ε.Δ.Υ επί του προκειμένου ήταν ανεπαρκής, με αποτέλεσμα να προβεί αυθαίρετα στο επίδικο εύρημά της.

15

20

25

30

35

Λαμβάνοντας υπόψη όλα όσα επί του προκειμένου έχουν ισχυριστεί οι ευπαίδευτοι δικηγόροι των διαδίκων, έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η Ε.Δ.Υ παρέλειψε να διεξαγάγει τη δέουσα έρευνα ώστε να διακρίβώσει όλα τα ουσιώδη γεγονότα αναφορικά με το Πανεπιστημιακό δίπλωμα της κας Ακκελίδου πριν αποφασίσει κατά πόσο η υποψήφια αυτή κατέχει ή όχι το πλεονέκτημα του Σχεδίου Υπηρεσίας.

40

(2) Η εξήγηση της Ε.Δ.Υ ότι η κάμψη στη βαθμολογία της κας Ακκελίδου οφείλεται λογικά στο γεγονός ότι στα εν λόγω έτη η κα Ακκελίδου είχε αναλάβει για πρώτη φορά την εκτέλεση των υψηλότερων καθηκόντων της θέσης Ανώτερου Χημικού μετά την προαγωγή της στη θέση αυτή στις 19/4/1983, δεν ευσταθεί για τον απλούστατο λόγο ότι η εμπιστευτική της έκθεση για το έτος 1983, στην οποία αξιολογήθηκε ως εξαιρετη, ετοιμάστηκε με αναφορά κυρίως στην εξαιρετη

επίδοσή της κατά την εκτέλεση των καθηκόντων της θέσης του Ανώτερου Χημικού. Επομένως, σε άλλους λόγους πρέπει λογικά να οφείλεται η κάμψη που παρατηρήθηκε και όχι στο ότι εξετέλεσε για πρώτη φορά τα καθήκοντα της θέσης του Ανώτερου Χημικού μέσα στο 1984 ή το 1985.

5

- (3) Υπάρχει όμως και το γεγονός που προβλήθηκε από την Ε.Δ.Υ ως ένας από τους λόγους για τους οποίους αποφάσισε να προσεγγίσει τις εμπιστευτικές εκθέσεις της κας Ακκελίδου για τα έτη 1983-1988 "με ιδιαίτερη προσοχή, αποφεύγοντας να κάμει απόλυτες συγκρίσεις". Η ενέργεια αυτή της Ε.Δ.Υ βρίσκεται σε αντίθεση με την απόφαση της Ολομέλειας στην Αναθεωρητική Έφεση 878 *Αντώνης Χαραλαμπίδης ν. Δημοκρατίας* (απόφαση ημερομηνίας 20/6/1991 που δεν έχει ακόμα δημοσιευτεί), στην οποία η Ε.Δ.Υ είχε προσεγγίσει τις εμπιστευτικές εκθέσεις του Ενδιαφερομένου Μέρους Ι. Λουβαρίδη "με ιδιαίτερη προσοχή, δεδομένου ότι αυτός από το 1982 και μετά, αξιολογείτο στη θέση Ανώτερου Χημικού (Κλίμακα Α13), ενώ οι άλλοι από τους υποψηφίους που είναι δημόσιοι υπάλληλοι σε χαμηλότερες θέσεις, με αποτέλεσμα να μη δύναται να γίνει απόλυτη σύγκριση με βάση τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις".

10

15

20

Στην υπόθεση εκείνη αποφασίστηκε:

25

"Η συλλογική της Ε.Δ.Υ., ότι δηλαδή οι εμπιστευτικές εκθέσεις του ενδιαφερομένου προσώπου, στις οποίες τα τελευταία δύο χρόνια χαρακτηρίζεται ως 'λίαν καλός', σε αντίθεση με το 'εξαιρετός' του εφεσείοντα, θα έπρεπε να προσεγγιστούν με ιδιαίτερη προσοχή γιατί το ενδιαφερόμενο πρόσωπο αξιολογείτο ενώ υπηρετούσε σε ψηλότερη θέση από τον εφεσείοντα, και επομένως δεν μπορούσε να γίνει απόλυτη σύγκριση, είναι έκδηλα εσφαλμένη. Η αιτιολογία όμως αυτή αντιμάχεται όχι μόνο τους σκοπούς των εμπιστευτικών εκθέσεων αλλά και την κοινή λογική. Οι εμπιστευτικές εκθέσεις, όπως επεξηγείται πιο πάνω, σκοπό έχουν, μεταξύ άλλων, και την εκτίμηση και στάθμιση της αξίας των υπαλλήλων για την προσωπική μελλοντική τους ανέλιξη αλλά και βελτίωση της δημόσιας υπηρεσίας. Αντίθετα πείρα η οποία αποκτάται από την εκτέλεση συγκεκριμένων καθηκόντων ανάγεται στον παράγοντα των προσόντων, με την ευρύτερη έννοια, όπως αναφέρεται στην υπόθεση *Παπαδόπουλος ν. Ε.Δ.Υ.* (1982) 3

30

35

40

Α.Α.Δ. 1070, και μπορεί να συνεκτιμηθεί κατά την κρίση για την ανεύρεση του καταλληλότερου για τη θέση υποψηφίου.

5

Η αιτιολογία επομένως της Ε.Δ.Υ. πάσχει αθεράτευτα, η δε απόφασή της είναι ακυρωτέα και για αυτό το λόγο.”

10

Το μέγεθος της πλάνης της Ε.Δ.Υ επί του προκειμένου και οι επιπτώσεις της πάνω στη νομιμότητα της σύγκρισης της κας Ακκελίδου με τους Αιτητές και της επακόλουθης επιλογής της για προαγωγή στην επίδικη κενή θέση, ως της καταλληλότερης υποψήφιας, πρέπει να εκτιμηθούν υπό το φως της σημασίας που έχουν οι εμπιστευτικές εκθέσεις των διαγωνιζομένων υποψηφίων για προαγωγή δημοσίων υπαλλήλων, για την αποτίμηση της αξίας και καταλληλότητάς τους για πλήρωση κενών θέσεων στη δημοσία υπηρεσία, και οι οποίες έχουν χαρακτηριστεί ως πρωταρχικός δείκτης της αξίας των υποψηφίων ή ως αντικειμενικό στοιχείο κρίσης των υποψηφίων.

20

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

25

Αργυρίδης ν. Δημοκρατίας (1992) 3 Α.Α.Δ. 376.

Χαραλαμπίδης ν. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. 414.

Karpassitis v. Republic (1986) 3 C.L.R. 1617.

30

Public Service Commission v. Papaonisiforou (1984) 3 C.L.R. 370.

Δημοκρατία ν. Στυλιανού και Άλλων, Α.Ε 1028, 1029 & 1034, ημερ. 10/9/90.

35 **Προσφυγές.**

Προσφυγές με τις οποίες προσβάλλεται η απόφαση των καθ' ων η αίτηση να προάξουν το Ενδιαφερόμενο Μέρος Κωνσταντία Ακκελίδου στη Θέση Διευθυντή Γενικού
40 Χημείου από 15/4/1989, αντί των Αιτητών.

Α. Μαρκίδης, για τους αιτητές στις 417/89 και 424/89.

Ε. Ευσταθίου, για τον αιτητή, στην 418/89.

Π. Χατζηδημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α',
για τους καθ' ων η αίτηση.

Ν. Ιωάννου (κα), για το Ενδιαφερόμενο Μέρος.

5

Cur. adv. vult.

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.
Με τις προσφυγές αυτές, που συνεκδικάστηκαν γιατί
στρέφονται εναντίον της ίδιας διοικητικής πράξης και
έχουν κοινά γεγονότα και νομικά σημεία, προσβάλλεται
η απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (ΕΔΥ)
με την οποία το Ενδιαφερόμενο Μέρος Κωνσταντία
Ακκελίδου προάχθηκε στη θέση Διευθυντή Γενικού
Χημείου από 15/4/1989, αντί των Αιτητών. Η εν λόγω
απόφαση δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της
Δημοκρατίας, ημερομηνίας 7/4/1989.

10

15

Τα ουσιώδη γεγονότα είναι σε συντομία τα εξής:

20

Ο Γενικός Διευθυντής Υπουργείου Υγείας, με επιστολή
του ημερομηνίας 8/2/1988, ζήτησε την πλήρωση της
επίδικης κενής θέσης. Δεδομένου δε ότι η θέση αυτή είναι
θέση Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής, ακολούθησε η
δημοσίευσή της στην Επίσημη Εφημερίδα της
Δημοκρατίας, ημερομηνίας 26/2/1988, με αριθμό
γνωστοποίησης 498, με τελευταία ημερομηνία για υποβολή
αιτήσεων τις 19/3/1988. Σ' ανταπόκριση στην πιο πάνω
γνωστοποίηση υποβλήθηκαν συνολικά 18 αιτήσεις
ανάμεσα στις οποίες και εκείνες των παρόντων Αιτητών
και του Ενδιαφερομένου Μέρους.

25

30

Τόσο οι Αιτητές όσο και το Ενδιαφερόμενο Μέρος
είναι δημόσιοι υπάλληλοι. Ο Αιτητής στην προσφυγή
αρ.417/89, Αντώνης Χαραλαμπίδης κατέχει τη θέση
Γεωλογικού Λειτουργού 1ης Τάξης (κλίμακα Α11-Α12)
από 1/11/1981. Ο Αιτητής στην προσφυγή αρ. 418/89,
Δημήτριος Χατζηδημητρίου, κατέχει τη θέση Λειτουργού
Γεωργικών Ερευνών Α' (κλίμακα Α11-Α12) από 1/1/1988.
Ο Αιτητής στην προσφυγή αρ. 424/89 Κωνσταντίνος
Μιχαήλ κατέχει τη θέση Χημικού, 1ης Τάξεως, (κλίμακα
Α11-Α12) από 15/3/1982. Το Ενδιαφερόμενο Μέρος
Κωνσταντία Ακκελίδου κατείχε στον ουσιώδη χρόνο τη

35

40

- θέση Ανώτερου Χημικού (κλίμακα Α13) από 15/4/1983. Οι πιο πάνω ημερομηνίες και μισθοδοτικές κλίμακες των αντίστοιχων θέσεων των διαδίκων κατά τον ουσιώδη χρόνο απεικονίζουν και την μεταξύ τους σχέση
- 5 όσον αφορά το κριτήριο της αρχαιότητας, για την οποία δεν υπάρχει διαφωνία. Διαφωνία δεν υπάρχει ούτε για το ότι όλοι οι πιο πάνω υποψήφιοι πληρούν τα απαραίτητα προσόντα του Σχεδίου Υπηρεσίας της επίδικης κενής θέσης στα οποία περιλαμβάνεται και "Πανεπιστημιακό
- 10 Δίπλωμα ή τίτλος ή ισότιμο προσόν στη Χημεία".

- Υπάρχει, εντούτοις διαφωνία αναφορικά με το εύρημα της ΕΔΥ, ημερομηνίας 30/3/1989, ότι το πλεονέκτημα του εν λόγω Σχεδίου Υπηρεσίας κατέχουν όχι μόνο οι Αιτητές
- 15 αλλά και το Ενδιαφερόμενο Μέρος. Η αμφισβήτηση του πιο πάνω ευρήματος της ΕΔΥ από τους Αιτητές και ο ισχυρισμός τους ότι είναι προϊόν έλλειψης έρευνας, πλάνης και υπέρβασης εξουσίας από την ΕΔΥ, αποτελεί ένα από τους βασικούς λόγους για τους οποίους
- 20 επιδιώκεται η ακύρωση της επίδικης προαγωγής της κας Ακκελίδου. Αναφορικά με το πλεονέκτημα, το Σχέδιο Υπηρεσίας προνοεί ότι:

- "Μεταπτυχιακό προσόν στη χημεία θα αποτελεί
- 25 πλεονέκτημα."

- Από το 1970 η κα Ακκελίδου κατέχει τον τίτλο του Master of Science in Chemistry του Patrice Lumumba Peoples' Friendship University της Μόσχας.
- 30 Ενώπιον της ΕΔΥ ήταν και σχετικό επεξηγηματικό πιστοποιητικό που εκδόθηκε από το ίδιο Πανεπιστήμιο στις 26/12/1985 και που έχει ως εξής:

- "CERTIFICATE
- 35

This is to certify that Mrs. CONSTANTIA ANDREU AKKELIDOU (Cyprus), was admitted to the Patrice Lumumba Peoples' Friendship University in 1964.

- 40 During the period from 1964 to 1968 she completed 3 year course of study in the faculty of Chemistry and Physics that corresponded to the degree of Bachelor of Science in Chemistry.

From 1968 to 1970 she carried out her postgraduate research studies on the selected subject and worked for a M.Sc. degree thesis.

The thesis was publicly defended before the State Examination Commission which awarded Constantia Andreu AKKELIDOU the degree of Master of Science in Chemistry." 5

Η ΕΔΥ δε διεξήγαγε οποιαδήποτε άλλη έρευνα με σκοπό να διευκρινιστεί κατά πόσο το Πανεπιστήμιο θα εξέδιδε στην κα Ακκελίδου δίπλωμα Bachelor of Science in Chemistry αν, μετά τα τρία πρώτα χρόνια των σπουδών της, επέλεγε να μην προχωρήσει στα επόμενα δύο χρόνια σπουδών για την απόκτηση του τίτλου Master of Science in Chemistry που κατέχει σήμερα. Στην παράλειψη αυτή της ΕΔΥ, που έχει ως επακόλουθο να παραμείνει, πράγματι, αδιευκρίνιστο και ασαφές το ποιοτικό περιεχόμενο του Πανεπιστημιακού διπλώματος της κας Ακκελίδου μέχρι σήμερα, επικεντρώνεται το επιχείρημα των Αιτητών ότι η έρευνα που διεξήγαγε η ΕΔΥ επί του προκειμένου ήταν ανεπαρκής, με αποτέλεσμα να προβεί αυθαίρετα στο επίδικο εύρημά της. 10
15
20

Λαμβάνοντας υπόψη όλα όσα επί του προκειμένου έχουν ισχυριστεί οι ευπαίδευτοι δικηγόροι των διαδίκων, περιλαμβανομένης της κας Ακκελίδου που εμφανίστηκε στο Δικαστήριο μέσω δικηγόρου και έλαβε ενεργό μέρος στη διαδικασία, έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η ΕΔΥ παρέλειψε να διεξαγάγει τη δέουσα έρευνα ώστε να διακριβώσει όλα τα ουσιώδη γεγονότα αναφορικά με το Πανεπιστημιακό δίπλωμα της κας Ακκελίδου πριν αποφασίσει κατά πόσο η υποψήφια αυτή κατέχει ή όχι το πλεονέκτημα του Σχεδίου Υπηρεσίας. 25
30
35

Στην Αναθεωρητική Έφεση αρ. 904, **Ρένος Αργυρίδης ν. Δημοκρατίας** (η απόφαση ημερομηνίας 11/9/1992), η ΕΔΥ είχε διαπράξει τη συγκεκριμένη παράλειψη που έχω διαπιστώσει στις παρούσες συνεκδικαζόμενες προσφυγές, αναφορικά με το επίδικο δίπλωμα της κας Ακκελίδου, και ακολούθως την είχε επιλέξει για προαγωγή στη θέση Ανώτερου Χημικού την οποία κατείχε από 15/4/1983 40

- μέχρι 11/9/1992, που η Ολομέλεια ακύρωσε την προαγωγή της, ανατρέποντας την περί του αντιθέτου πρωτόδικη απόφαση. Η ακύρωση της προαγωγής της κας Ακκελίδου στη θέση Ανώτερου Χημικού, με την Α.Ε. αρ.904, δεν επηρεάζει, βέβαια, την προγενέστερη προαγωγή της από την ΕΔΥ στην ακόμα ανώτερη θέση του Διευθυντή Γενικού Χημείου που προσβάλλεται με τις συνεκδικαζόμενες προσφυγές των παρόντων Αιτητών, εφόσον για την προαγωγή της στη θέση Διευθυντή Γενικού χημείου δεν απαιτείται να κατέχει θέση Ανώτερου Χημικού. Το σκεπτικό της απόφασης της Ολομέλειας στην Α.Ε. αρ.904, (δεν υπάρχει στο σημείο αυτό διαφωνία μεταξύ της απόφασης της πλειοψηφίας και εκείνης της μειοψηφίας), αναφορικά με την ανεπάρκεια της διεξαχθείσας έρευνας, εφαρμόζεται πλήρως στα γεγονότα των παρόντων προσφυγών στις οποίες η ΕΔΥ ενήργησε με τον ίδιο ακριβώς τρόπο. Στην απόφαση της πλειοψηφίας αναφέρονται τα εξής σχετικά στις σσ. 11 και 12:

- 20 "Είναι νομολογημένο πως τα μέσα για τη διακρίβωση κατοχής των προσόντων από τους υποψήφιους αποτελούν ευθύνη και ανήκουν στη διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας και το Ανώτατο Δικαστήριο, στην άσκηση
- 25 της αναθεωρητικής του δικαιοδοσίας, δεν δίδει διαφορετική ερμηνεία, αν η ερμηνεία που δόθηκε από την Επιτροπή είναι εύλογη, έστω και αν το Δικαστήριο έχει διαφορετική γνώμη (βλ., μεταξύ άλλων, *Marathev-tou & Others v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 1088, 1093,
- 30 *Kramvis & Others v. P.S.C.* (1986) 3 C.L.R. 1243, 1253, 1254, *Στυλιανού ν. Δημοκρατίας*, υπόθ. αρ. 365/87, ημερ. 21.5.88, σελ.4).

- 35 Εξετάσαμε με προσοχή τα όσα ειπώθηκαν από όλες τις πλευρές, καθώς και το υλικό που τέθηκε ενώπιόν μας. Ειδικότερα, από το πιστοποιητικό ημερ. 26.12.85, που είναι και βάση ελεξήγησης του διπλώματος του ενδιαφερόμενου μέρους, εξετάσαμε κατά πόσο τεκμηριώνεται η ύπαρξη μεταπτυχιακού προσόντος,
- 40 που θεωρείται πλεονέκτημα.

Όπως είναι διατυπωμένη η επιστολή αυτή, πραγματεύεται την αντιστοιχία των προσόντων και δεν

διευκρινίζει ότι τα βασικά προσόντα αποκτούνται στα πρώτα τρία χρόνια, και όταν διακόψει ο φοιτητής σε αυτό το στάδιο τις σπουδές του απονέμεται σε αυτόν δίπλωμα και μετά, αν επιθυμεί, μπορεί να προχωρήσει για να αποκτήσει το πρόσθετο προσόν του MSc. 5
Εξάλλου, είναι η αξιολόγηση του ιδίου του Πανεπιστημίου και όχι της Επιτροπής μετά από έρευνα.

Επί του προκειμένου, υπάρχει πλήρης και απόλυτη 10
ασάφεια και η εφεσίβλητη δεν προέβη στη δέουσα έρευνα για να διακριβώσει με επάρκεια την κατοχή του μεταπτυχιακού προσόντος από μέρους του ενδιαφερόμενου μέρους."

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το προσβαλλόμενο εύρημα της ΕΔΥ, το οποίο πρέπει να ανατραπεί εφόσον, για τους λόγους που έχω αναφέρει πιο πάνω, δεν ήταν εύλογα επιτρεπτό σ' αυτήν, επηρέασε την ΕΔΥ σε μεγάλο βαθμό στην απόφασή της να προαγάγει την κα. Ακκελίδου στην 20
επίδικη κενή θέση. Η επίδικη προαγωγή πρέπει, ως εκ τούτου, να ακυρωθεί.

Συντρέχει όμως πρόσθετος και ανεξάρτητος λόγος για την ακύρωση της προσβαλλομένης προαγωγής, τον οποίο 25
θεωρώ χρήσιμο να επισημάνω για μελλοντική καθοδήγηση της ΕΔΥ. Ο λόγος αυτός έχει σχέση με την αποτίμηση από την ΕΔΥ της αξίας της κας Ακκελίδου, στο βαθμό που αυτή κατοπτρίζεται στις εμπιστευτικές της εκθέσεις. Στο 30
πρακτικό της κρίσιμης συνεδρίας της ΕΔΥ, ημερομηνίας 30/3/1989, κατά την οποία λήφθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, αναφέρονται τα εξής στη σ.5:

"Η Επιτροπή εξέτασε το σύνολο των Εμπιστευτικών 35
Εκθέσεων των υποψήφιων που είναι δημόσιοι υπάλληλοι, σημειώνοντας ότι μερικές από τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις έγιναν από διαφορετικούς Αξιολογούντες Λειτουργούς και σε διαφορετικές θέσεις.

40
Η Επιτροπή παρατήρησε ότι η Ακκελίδου, που κατέχει θέση Ανώτερου Χημικού από τις 15.4.83, και ο Ρένος Αργυρίδης, που επίσης κατέχει θέση Ανώτερου

Χημικού από τις 15.11.87, αξιολογήθηκαν η πρώτη για τα έτη 1983 έως 1988 και ο δεύτερος για τα έτη 1987 και 1988 σε ψηλότερα καθήκοντα, σε σύγκριση με τους άλλους υποψήφιους που υπηρετούν στο ίδιο Τμήμα.

5

Περαιτέρω, η Επιτροπή σημείωσε ότι η Εμπιστευτική Έκθεση του Ρένου Αργυρίδη για το 1987 ουσιαστικά ήταν σε σχέση με την κατώτερη θέση, αφού μόνο από 15.11.87 έως 31.12.87 υπηρέτησε στην ανώτερη θέση.

10

Ειδικά σ' ό,τι αφορά τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψήφιων Ρένου Αργυρίδη και Ακκελίδου για το έτος 1988, που η αξιολόγηση έγινε από νέο Αξιολογούντα Λειτουργό, το Γενικό Διευθυντή, Υπουργείο Υγείας, η Επιτροπή παρατήρησε ότι αμφότεροι εμφανίζονται αιφνιδίως με πολύ χαμηλότερες βαθμολογίες από εκείνες των τελευταίων ετών, πράγμα ανεξήγητο.

15

20 "Υστερα από τα πιο πάνω, η Επιτροπή προσέγγισε τις Εκθέσεις αυτές με ιδιαίτερη προσοχή αποφεύγοντας να κάμει απόλυτες συγκρίσεις."

25 Αναφορικά με το ίδιο θέμα, στη σ.10 του ίδιου πρακτικού αναφέρονται και τα εξής:

"Η Επιτροπή παρατήρησε ότι στις Εμπιστευτικές Εκθέσεις της Ακκελίδου για τα έτη 1984 και 1985 αυτή παρουσίασε κάποια κάμψη, που λογικά πρέπει να οφείλεται στην ανάληψη από αυτή για πρώτη φορά των υψηλότερων καθηκόντων της θέσης Ανώτερου Χημικού (κλίμακα Α13), ύστερα από την από 19.4.83 προαγωγή της στη θέση αυτή. Το ίδιο ισχύει και για το Χαραλαμπίδη στις Εκθέσεις των ετών 1981, 1982 και 35 1983, που ήταν τα πρώτα χρόνια μετά την από 1.11.81 προαγωγή του στη θέση Γεωλογικού Λειτουργού, 1ης Τάξης (κλίμακες Α11 και Α12)."

40 Οι εμπιστευτικές εκθέσεις της κας Ακκελίδου στις οποίες αναφέρονται τα πιο πάνω πρακτικά είναι οι εξής:

1983 "Ε" (9-3-0)

1984 "Λ.Κ." (3-9-0)

1985 "Λ.Κ." (4-8-0)

1986 "Ε" (9-3-0)

5

1987 "Ε" (9-3-0)

1988 "Λ.Κ." (2-7-3)

10

Θα αναφερθώ πρώτα στην εξήγηση που η ΕΔΥ δίδει, σύμφωνα με το δεύτερο απόσπασμα του πρακτικού της (ανωτέρω), στο γεγονός ότι η κα Ακκελίδου παρουσιάζει κάμψη στην Εμπιστευτική της Έκθεση για το έτος 1984, σύμφωνα με την οποία αξιολογήθηκε ως Λίαν Καλή, ενώ οι Αιτητές Α. Χαραλαμπίδης και Κ. Μιχαήλ, όπως και άλλοι υποψήφιοι, αξιολογήθηκαν ως Εξαιρέτοι, και για το έτος 1985, σύμφωνα με την οποία η κα. Ακκελίδου αξιολογήθηκε και πάλι ως Λίαν Καλή σε αντίθεση με όλους τους Αιτητές, καθώς και άλλους υποψήφιους, που αξιολογήθηκαν ως εξαιρέτοι. Η εξήγηση της ΕΔΥ ότι η κάμψη αυτή οφείλεται λογικά στο γεγονός ότι στα εν λόγω έτη η κα Ακκελίδου είχε αναλάβει για πρώτη φορά την εκτέλεση των υψηλότερων καθηκόντων της θέσης Ανώτερου Χημικού μετά την προαγωγή της στη θέση αυτή στις 19/4/1983, δεν ευσταθεί για τον απλούστατο λόγο ότι η εμπιστευτική της έκθεση για το έτος 1983, στην οποία αξιολογήθηκε ως εξαιρετη, ετοιμάστηκε με αναφορά κυρίως στην εξαιρετη επίδοσή της κατά την εκτέλεση των καθηκόντων της θέσης του Ανώτερου Χημικού. Επομένως, σε άλλους λόγους πρέπει λογικά να οφείλεται η κάμψη που παρατηρήθηκε και όχι στο ότι εξετέλεσε για πρώτη φορά τα καθήκοντα της θέσης του Ανώτερου χημικού μέσα στο 1984 ή το 1985.

35

Υπάρχει όμως και το γεγονός που προβλήθηκε από την ΕΔΥ ως ένας από τους λόγους για τους οποίους αποφάσισε να προσεγγίσει τις εμπιστευτικές εκθέσεις της κας Ακκελίδου για τα έτη 1983-1988 "με ιδιαίτερη προσοχή, αποφεύγοντας να κάμει απόλυτες συγκρίσεις". Η ενέργεια αυτή της ΕΔΥ βρίσκεται σε αντίθεση με την απόφαση της Ολομέλειας στην Αναθεωρητική Έφεση 878 Αντώνης Χαραλαμπίδης ν. Δημοκρατίας (απόφαση

40

- ημερομηνίας 20/6/1991), στην οποία η ΕΔΥ είχε προσεγγίσει τις εμπιστευτικές εκθέσεις του Ενδιαφερομένου Μέρους Ι. Λουβαρίδη "με ιδιαίτερη προσοχή, δεδομένου ότι αυτός από το 1982 και μετά,
- 5 αξιολογείτο στη θέση Ανώτερου Χημικού (Κλίμακα Α13), ενώ οι άλλοι από τους υποψηφίους που είναι δημόσιοι υπάλληλοι σε χαμηλότερες θέσεις, με αποτέλεσμα να μη δύναται να γίνει απόλυτη σύγκριση με βάση τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις". Ο εφεσείων-αιτητής είχε
- 10 ισχυριστεί ότι η ΕΔΥ, με την ως άνω ενέργειά της, είχε υιοθετήσει άνισο μέτρο κρίσεως με το να διαφοροποιήσει την περίπτωση του κ. Λουβαρίδη από τους άλλους υποψήφιους, επειδή κατά το χρόνο της ετοιμασίας των εμπιστευτικών εκθέσεων ο κ. Λουβαρίδης υπηρετούσε σε
- 15 ψηλότερη θέση από αυτούς. Η Ολομέλεια ακύρωσε την προαγωγή του κ. Λουβαρίδη λέγοντας τα εξής στις σσ. 10 και 11:

- "Η συλλογιστική της Ε.Δ.Υ., ότι δηλαδή οι
- 20 εμπιστευτικές εκθέσεις του ενδιαφερομένου προσώπου, στις οποίες τα τελευταία δύο χρόνια χαρακτηρίζεται ως 'λίαν καλός', σε αντίθεση με το 'εξαιρετός' του εφεσείοντα, θα έπρεπε να προσεγγιστούν με ιδιαίτερη προσοχή γιατί το ενδιαφερόμενο πρόσωπο αξιολογείτο
- 25 ενώ υπηρετούσε σε ψηλότερη θέση από τον εφεσείοντα, και επομένως δεν μπορούσε να γίνει απόλυτη σύγκριση, είναι έκδηλα εσφαλμένη. Η αιτιολογία όμως αυτή αντιμάχεται όχι μόνο τους σκοπούς των εμπιστευτικών εκθέσεων αλλά και την κοινή λογική. Οι
- 30 εμπιστευτικές εκθέσεις, όπως επεξηγείται πιο πάνω, σκοπό έχουν, μεταξύ άλλων, και την εκτίμηση και στάθμιση της αξίας των υπαλλήλων για την προσωπική μελλοντική τους ανέλιξη αλλά και βελτίωση της δημόσιας υπηρεσίας. Αντίθετα πείρα η οποία
- 35 αποκτάται από την εκτέλεση συγκεκριμένων καθηκόντων ανάγεται στον παράγοντα των προσόντων, με την ευρύτερη έννοια, όπως αναφέρεται στην υπόθεση **Παπαδόπουλος ν. Ε.Δ.Υ.** (1982) 3 Α.Α.Δ. 1070, και μπορεί να συνεκτιμηθεί κατά την κρίση για
- 40 την ανεύρεση του καταλληλότερου για τη θέση υποψήφιου.

Η αιτιολογία επομένως της Ε.Δ.Υ. πάσχει

αθεράπευτα, η δε απόφασή της είναι ακυρωτέα και για αυτό το λόγο."

Το μέγεθος της πλάνης της ΕΔΥ επί του προκειμένου και οι επιπτώσεις της πάνω στη νομιμότητα της σύγκρισης της κας Ακκελίδου με τους Αιτητές και της επακόλουθης επιλογής της για προαγωγή στην επίδικη κενή θέση, ως της καταλληλότερης υποψηφίας, πρέπει να εκτιμηθούν υπό το φως της σημασίας που έχουν οι εμπιστευτικές εκθέσεις των διαγωνιζομένων υποψηφίων για προαγωγή δημοσίων υπαλλήλων, για την αποτίμηση της αξίας και καταλληλότητάς τους για πλήρωση κενών θέσεων στη δημόσια υπηρεσία, και οι οποίες έχουν χαρακτηριστεί ως πρωταρχικός δείκτης της αξίας των υποψηφίων ή ως αντικειμενικό στοιχείο κρίσης των υποψηφίων. (Βλ. *Karpasitis v. Republic*) (1986) 3 C.L.R. 1617, *Public Service Commission v. Myrianthi Papaonisiforou* (1984) 3 C.L.R. 370, A.E. 1028, 1029 και 1034 *Δημοκρατία ν. Ανδρέα Στυλιανού και Άλλων* (απόφαση ημερομηνίας 10/9/90), και A.E. αρ. 878, *Α. Χαραλαμπίδη ν. Δημοκρατίας* (ανωτέρω)).

Υπάρχουν και άλλοι λόγοι για τους οποίους από κοινού ή χωριστά επιδιώκουν οι Αιτητές την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης, τους οποίους δεν κρίνω σκόπιμο να εξετάσω.

Κατά συνέπεια, οι συνεκδικαζόμενες προσφυγές επιτυγχάνουν και η επίδικη απόφαση της ΕΔΥ ακυρώνεται. Η Δημοκρατία καταδικάζεται να καταβάλει £50 στον καθένα από τους Αιτητές στις προσφυγές αρ. 417/89 και 424/89 και £75 στον Αιτητή στην προσφυγή αρ. 418/89 έναντι των εξόδων τους.

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν με έξοδα.